

Låt mig se spikhålen i dina händer

[Spara som PDF](#)

Ett bibelstudium om var GUDS kraft flödar någonstans

Innehåll

1. [Inledning](#)
2. [Se på frukten](#)
 1. [Man plockar inte god frukt från ett dåligt träd](#)
3. [Korsets princip](#)
 1. [Tomas tvivlaren](#)
 2. [Att mogna till beskhet eller sötma](#)
 3. [Nu lever inte längre jag](#)
 4. [Föredömet Paulus](#)
4. [Populära förkunnare och profeter](#)
5. [Summering](#)

1.0 Inledning

I det här Bibelstudiet skall jag dela med mig av vad jag upplever att Bibeln säger om, var någonstans **Guds** kraft flödar. Vad villkoren är för att en människa skall kunna stå i Guds tjänst och vara en sann, andesmord förkunnare, lärare, evangelist, profet osv. Det handlar alltså om kännetecknen på en sann gudsman. Det här är viktigt att studera för att kunna bedöma ifall det är Guds kraft som vi ser i aktion när någon agerar i Jesu namn, eller om det är en annan kraft, en annan ande.

2.0 Se på frukten

Vi skall börja med att läsa ur Matteusevangeliet.

Matt 7:15-23: "Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inre är rovlystna vargar. 16 **På deras frukt** skall ni känna igen dem. Inte plockar man väl vindruvor från törnbuskar eller fikon från tistlar? 17 Så bär varje gott träd god frukt, men ett dåligt träd bär dålig frukt. 18 Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, **inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt.** 19 Ett träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden. 20 Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt. 21 Inte skall var och en som säger Herre, Herre till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. 22 Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av **ditt namn** drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? 23 Men då skall jag säga dem sanningen: **Jag har aldrig känt er.** Gå bort ifrån mig, ni laglösa!"

Det är viktigt att vi funderar över vad som är sådan frukt som Jesus avser. I det här Bibelordet är det helt uppenbart att tecken och under **inte** är frukt. Det måste vi lägga på minnet! Och indirekt säger nog det här Bibelordet oss också, att antalet människor som kommer till olika möten och kampanjer, inte heller är frukt. Inte ens om de räckte upp handen. Antal nyfrälsta människor skulle kunna vara frukt, men det är ju svårt att veta vilka som på ett möte verkligen omvänt sig till en sann och hållbar tro. Frukt är inte det som kommer först på ett träd. Det måste vi tänka på. Först kommer det lite knoppar, sedan blad, sedan kommer det sprakande blommor, och långt där efter, fram på höstkanten kanske, så kommer frukten. Och först vid skördetiden, efter en lång mognadsprocess, så vet vi vad det var för utsäde eller vad det var för fruktträd. Bibelordet om att en sår, och en annan skördar, säger oss också något om tidsaspekten.

En äkta, evangelisk förkunnelse skall innebära en hållbar, positiv förvandling av både människor och det omgivande samhället. Kallar man ett skeende för väckelse, trots att människor inte mognar till osjälviska, utgivande, positiva kristna som påverkar sitt omgivande samhälle positivt, då var det inte frågan om någon äkta väckelse. Så vi kan nu se i backspegeln på alla rörelser som verkat från vår tid och tillbaka, och då ser i varje fall jag, att vi nog inte haft någon äkta väckelse sedan kanske 50-talet i Sverige. Det säger en del om de olika träden som vi sett sträcka ut sina grenar på senare tid, och även något om det utsäde

som man använt.

Vi måste också ha med oss detta ifrån det här Bibelordet, att det kommer att finnas människor som agerar med kraftgärningar, **i Jesu namn**, men som ändå inte haft något alls att göra med Jesus. Han har ju **aldrig** känt dem, som vi läste i texten ovan. Så **att** det sker tecken och under, och **att** de sker **i Jesu namn**, är alltså ingen som helst garanti för äkthet. Frågan är vad som är källan. Man måste alltså bedöma frukten, och det innebär defacto en bedömning av själva trädet. Vi får inte rygga tillbaka för det här. Jag tycker att vi får klartecken för att bedöma träden i flera Bibelställen.

I Uppenbarelsebokens kaptitel 2 så är det ganska klart att Jesus uppskattar att man prövar människor och avgör om de är sanna eller falska. Samtidigt säger han där att vi inte får tappa bort vår första kärlek, eller vår *bästa kärlek* som det också kan översättas.

Upp 2:2-4: "Jag känner dina gärningar, ditt arbete och din uthållighet, och jag vet att du inte kan tåla onda människor. Du har provat dem som kallar sig apostlar men inte är det, och du har funnit att de är lögnare. 3 Ja, du är uthållig, och du har uthärdat mycket för mitt namns skull och har inte tröttnat. 4 Men det har jag emot dig, att du har övergett **din första kärlek.**"

Det som står i vers 2-3 har alltså Jesus inte något emot. Så i det här Bibelordet tycker jag att vi har ett stöd för att pröva förkunnares äkthet, och då i synnerhet dem som utger sig för att vara något särskilt i Guds rike. Samtidigt säger Jesus att när vi är noga med äktheten, så får vi inte tappa bort den första kärleken. Det tror jag dels kan handla om kärleken till Gud, men säkert också att inte missa vårt huvuduppdrag, att vinna människor för Jesus. Alltså Missionsbefallningen. "Den första kärleken", eller som vi kan säga lite tydligare från den grekiska grundtexten, "den bästa *agapen*", "den bästa förbehållslösa kärleken", kan mycket väl syfta på osjälviskhet att gå ut i världen och vinna andra och hjälpa andra. Skall vi avslöja falskhet och det oäkta så skall det vara för att vi älskar att befria människor till sanning, frihet, barnskapet hos Gud. Det får vi alltså inte tappa bort i vår sanningssträvan!

Det är inte ovanligt att man av trossyskon får ett halvt Bibelord i ansiktet om man talar om att avslöja villolärer etc, och det lyder så här: "men vi skall ju inte döma". Därför skall vi även ta med ett ord från Paulus som visar vad som gäller här.

1 Kor 5: 12-13: Hur kan det vara min sak att döma dem som står utanför? Är det inte dem som står innanför ni skall döma? Dem som står utanför skall Gud döma. Driv ut ifrån er den som är ond!

2.1 Man plockar inte god frukt från ett dåligt träd

Jag skall också säga något om det här med att "pröva allt, och behålla det goda". Det här hör man ofta människor säga som rört sig i sammanhang som fått mycket kritik, men där de menar sig blivit väldigt välsignade. Då kan man få höra ungefär det här: "Ja, men vi måste ju pröva allt, och behålla det som är gott. Ingen är ju perfekt. Och nu har jag faktiskt blivit väldigt välsignad." osv. Så har jag hört många säga om händelserna i t.ex. Toronto och Lakeland. Då skall vi komma ihåg det, att folk inom t.ex. New age erfar också väldigt upplyftande upplevelser, som många gånger är väldigt likt de extrema upplevelser vi sett i Toronto och Lakeland, för att bara nämna några exempel. Så andliga erfarenheter är ingen garanti för äkthet, inte ens om de upplevs som positiva. Vi kan ta och läsa hela det här Bibelordet som ofta citeras lite avkortat.

1 Tess 5:20-22: Förakta inte profetior, 21 men pröva allt, behåll det goda, 22 och håll er borta från allt slags ont.

Det här skrev Paulus till församlingen i Tessalonika, och det handlar alltså om att pröva budskapet i **profetior**. Och det är ju ganska självklart att han menade att om någon i församlingen i Tessalonika profeterade, så skulle man inte förakta inte detta, utan pröva det, och behålla det som var gott. Självklart var de här profeterande personerna kända i församlingen. Så tessalonikerna behövde inte tänka på att pröva personen som profeterade, utan bara pröva det som sades. Hur det stod till andligt sett med den som profeterade visste de ju redan. Detta tycker jag vi kan anta.

Så jag tror inte att detta Bibelord kan användas för att rättfärdiga att man t.ex. åker över till USA för att ta del i ett vilt karismatiskt skeende, och där pröva allt som erbjuds och behålla det man tycker om. I det fallet, måste man granska på ett annat sätt. Då måste man granska både förkunnarna och förkunnelsen, och då kan konsekvenserna av ett granskande bli väldigt annorlunda.

Som vi såg tidigare så sa Jesus så här.

Matt 7:18: Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, **inte heller kan ett dåligt träd bära god frukt.**

Har vi alltså att göra med en förkunnare som har en dålig karaktär, eller en villfaren förkunnelse, ja, då är inte frukten ifrån ett sådant träd god, även om man skulle uppfatta det så. Det är istället **rökridåer** för att dölja det dåliga trädet. Nu menar inte jag att en förkunnare måste vara perfekt i alla avseenden för att bli godkänd, men det finns några grundförutsättningar som måste vara uppfyllda för att vi skall kunna säga att trädet är gott. Och med ett gott träd menar jag då att Guds Ande flödar fritt i det trädet, så att frukten blir god. Vi skall strax titta på en av de viktigaste förutsättningarna för att **Guds** kraft skall finnas hos en gudsman, men jag vill först peka på en annan förutsättning, och det är att en sann gudsman inte kan ha en avfällig lära om vi skall plocka frukt ifrån hans träd. Paulus säger så här i Rom 16:17:

Rom 16:17: Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem.**

Om någon alltså kommer med läror som ligger i strid med vad apostlarna förmedlade, så skall vi vända på klacken och gå där ifrån! Den här uppmaningen borde vi lyssna till! Både när det gäller att åka till häftiga kampanjer, och när det gäller något som är väldigt populärt just nu, och det är ekumenik. Utifrån Bibelns perspektiv finns varken utrymme för att plocka frukt ifrån dåliga träd eller att ha dialog i någon slags "enhetssträvan".

Så det här var lite om att pröva allt och behålla det goda. Det kan vi göra i våra församlingar där vi känner de olika "träden" personligen. Men när det gäller mer okända sammanhang och personer, så måste vi pröva både personerna och sammanhangen på ett mycket mer noggrant sätt. Finner vi då att trädet är dåligt, så skall vi vända oss bort ifrån det sammanhanget. Vi kan också uttrycka det så här, att vi skall inte plocka russin ur en förgiftad kaka, för då är russinen också giftiga.

3.0 Korsets princip

Nu kommer vi till det kapitel som satt rubriken på den här del 1: "Låt mig se spikhålen i dina händer". Och som underrubrik skulle vi kunna sätta den titel som Pelle Karlsson hade på en bok: "Korsets princip".

Vi kommer nu in på ett område som kan ge oss tydliga signaler om vilken kraft som verkar i en persons liv: Guds kraft, eller andra krafter. Guds kraft kommer via den Helige Ande. De andra krafterna kan handla om antingen rent köttsliga och personliga egenskaper och krafter, eller så handlar det om demoniska krafter. Det kan också vara en blandning av de två senare. Däremot tror jag inte att Guds Ande bebländar sig speciellt gärna med demoniska krafter.

3.1 Tomas tvivlaren

Vi skall läsa om det här med spikhålen i Jesu händer.

Joh 20:25: "De andra lärjungarna sade nu till honom: "Vi har sett Herren." Men han [lärjungen Tomas] svarade dem: "Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka fingret i hålen efter spikarna och inte får sticka min hand i hans sida, så kan jag inte tro."

Tomas kunde alltså inte tro att det var Jesus som hade uppstått. Han kunde inte tro att Jesus var äkta om han inte fick känna spikhålen i hans händer. Dessa märken på Jesu kropp vittnade om Jesu lidande, och de vittnade då om att Jesus var äkta. Så ärren av Jesu lidande vittnar verkligen om att det är han som ÄR Messias. Ärren av detta lidande finns alltså än idag på Jesu kropp. Han uppstod ju i samma kropp. Så när Jesus kommer tillbaka, är det **den** sårmärkta kroppen vi skall förvänta oss att få se. Jag skall ta upp mer om detta i del 2.

Jag tycker inte vi skall anklaga Tomas för att han tvivlade på vem den person var som de andra lärjungarna hade sett. Egentligen skall han ha all heder för att han var noggrann med sanningen. Han ville ju inte bli lurad, han ville istället förvissa sig om att det var den Jesus som han hade lärt känna och vandrat med tidigare. Han ville vara säker på att denna uppståndne Jesus var äkta.

Tänk nu på att det var **spikhålen** som gjorde att Tomas kunde känna att denne uppståndne Jesus var äkta. Och spikhålen vittnade om ett lidande, som i sin tur vittnade om att Jesus var och är Guds Messias. Jag tror det finns minst två budskap till oss i det här. Ett säger oss att vi inte skall skämmas för att vara lika noga som Tomas med sanningen. Det andra säger oss att **tecken på lidande är tecken på äkthet**. Vi skall resonera kring det här andra budskapet en del.

3.2 Att mogna till beskhet eller sötma

Jag hörde nyligen en berättelse om *mullbärsfikonträdet*. Det är tydligen så, att mullbärsfikon är en ganska värdelös frukt om man låter den mogna helt på egen hand. Då mognar den till en besk frukt. Men om man *skadar* frukten lite på ytan, genom att rispa den eller slå på den, så mognar den ganska snabbt till att bli en söt och god frukt. Det är precis som om Gud lagt ner ett vittnesbörd i mullbärsfikonträdet om hur det sanna kristna livet skall vara. Låter man oss bara vara ifred, så mognar vi till beskhet, tyvärr. Men utsätts vi för prövningar och lidanden, då mognar det fram en söt frukt i våra liv. Det som vi ibland kallar för Andens frukt.

Vi ser det här vittnesbördet även i Jakobs liv i GT. Han brottades med Gud och fick ett slag på höften som väl gjorde honom halt för resten av livet. Men det var efter detta slag som Jakob ödmjukade sig och blev välsignad av Gud.

Att prövningar och lidande tycks vara en förutsättning för att Guds kraft på allvar skall bli verksam hos oss, ser vi också bland många av de stora väckelseförkunnarna i historien. Idag är det tyvärr tvärt om. Nu är det ständigt utrullade röda mattor som gäller. En stor förkunnare skall ha eget jetflygplan, lyxvilla, lyxbilar, välfylld plånbok och 100%-ig hälsa. Men ser vi t.ex. på Charles Finney, så brottades han med en dålig hälsa. Trots det, eller kanske **tack vare det**, så är han kanske den väckelseförkunnare som vunnit flest människor för Jesus hittills i hela världshistorien. Vår egen Emil Gustafson kämpade också med en svag hälsa, och dog pga den någonstans i 30-årsåldern. Frank Mangs brottades med återkommande depressioner. Sven Reichmann har kämpat med svåra ryggbesvär i många år, och som han har än i dag tror jag. Inte för att jag vill unna oss svårigheter, men detta tycks alltså vara en förutsättning för att Guds kraft skall flöda i oss. Och det verkar alltså som om sjukdom kan vara **en** typ sådana svårigheter. Vi skall se om det finns lite mer stöd för de här tankarna i Bibeln.

3.3 Nu lever inte längre jag

Vi vet ju att vägen fram tillsammans med Jesus är en korsets väg, men jag tror att vi gärna glömmer den sanningen allt för ofta. Vi skall i alla fall påminna oss om detta med några Bibelord.

Gal 2:19-20: Ty jag har genom lagen dött bort från lagen för att jag skall leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus, 20 **och nu lever inte längre jag**, utan Kristus lever i mig.

Luk 9:23: Sedan sade han till alla: "Om någon vill följa mig, skall han **förneka sig själv** och **varje dag ta sitt kors** och följa mig.

Ibland får ju den kristna tron kritik för att det skulle handla om någon slags självtutplåning. Men på många sätt är det helt sant. Vi skall dö bort från vårt gamla egocentriska och upproriska *JAG*. Det *JAG* som vill äta av kunskapens träd för att själv bli så som Gud. Man kan då fråga sig hur denna död skall gå till, och vad det innebär att varje dag ta vårt kors på oss för att följa Jesus.

Vi kan förstå att den här döden inte sker på en gång när vi blir frälsta och pånyttfödda. Annars hade ju inte Jesus talat om ett **dagligt** kors. Så det här är alltså inte någon engångsföreteelse som vi talar om, utan något som förmodligen måste följa oss hela livet, **men bara** om vi vill vandra med Jesus och se **Guds** kraft vara verksam i våra liv.

Jag nämnde tidigare Jakob som fick ett slag på höften som gjorde honom halt, troligen resten av livet. Det ödmjukade honom eftersom det förmodligen var en skam att ha ett lyte på den tiden. På motsvarande sätt var det med Sara och Abraham som inte kunde få barn.

Petrus förnekade Jesus tre gånger, och vetskapen om det följde honom så klart resten av livet. Den förnekelsen var en enorm skam för Petrus, men det ödmjukade honom med all säkerhet också. Kanske för resten av livet.

Skall vi hitta ett riktigt bra exempel i Bibeln på hur motgångar och bekymmer är en förutsättning för att Guds kraft skall flöda som starkast, så är nog aposteln **Paulus** ett av de bästa exemplen. Hans budskap handlar ju dessutom många gånger om just detta. Allra tydligast framkommer det när Paulus talar om den berömda törntaggen i 2:a Korintierbrevet.

2 Kor 12:7-10: Och för att jag inte skall bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i köttet, en Satans ängel, som slår mig i ansiktet, för att jag inte skall förhäva mig. 8 Tre gånger bad jag att Herren skulle ta den ifrån mig, 9 men han svarade mig: "Min nåd är nog för dig, ty **kraften fullkomnas i svaghet.**" Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. 10 Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest (!), eftersom det sker för Kristus. Ty **när jag är svag, då är jag stark.**

Törntaggen hade alltså till uppgift att göra Paulus svag i sin egen kraft, för att **Guds** kraft skulle bli stor. Många har försökt gissa vad den här törntaggen skulle kunna vara för något. En del säger att det absolut inte skulle kunna vara någon sjukdom, för det kan ju inte Gud tillåta, menar man. Men så kan man inte säga tycker jag, med tanke på Finney, Mangs, Emil Gustafson och många, många andra gudsmän och kvinnor. Eftersom Paulus sa att den här törntaggen innebar *ett slag i ansiktet*, så tror jag att det handlade om något förnedrande. Men strunt samma vad det var exakt, taggen hade till uppgift att göra Paulus ödmjuk, och det är det viktiga budskapet till oss. För det är bara när vi är svaga som **Guds** kraft kan bli stor genom oss. Vi skall inte vara några väldiga, stridsmän, likt Goliat. Vi skall bara vara som små "Davidar", små bräckliga lerkrukor utan skyddande rustning runt omkring.

2 Kor 4:7: Men denna skatt har vi i **lerkärl**, för att den väldiga kraften skall vara **Guds** och inte komma från oss.

Det här är faktiskt trons vila och barnskapet hos Gud. Ju mer vi spänner av och ödmjukar oss, ju mer kan Gud verka genom oss. Ju mer vi blåser upp oss och bli märkvärdiga, ju mer får vi kämpa på egen hand, eftersom Gud då verkar allt mindre genom oss.

En hyffsat Biblisk bild av hur det kristna livet skall vara, kan vara en jämförelse med **fosforklumpar**. Forsfor kan ju laddas upp med ljus och sedan lyser de en liten stund på egen hand. Skall de fortsätta att lysa så måste de in i ljuset igen för att kunna lysa på nytt. På motsvarande sätt är det med oss kristna. Vi måste laddas upp av Guds ljus, och det sker bara i absolut närhet till Gud. Sedan kan vi stråla själva en stund, men det är Guds ljus som vi bara *återger*. Så här var det ju även med Mose när han hade varit tillsammans med Gud på Sinai berg. När han kom ner så strålade hans ansikte av Guds ljus. Men vad gjorde han när ljuset började avta? Jo, han hängde en duk över ansiktet så att inte folket skulle se att ljuset var på väg bort?

2 Kor 3:13-14. och gör inte som Mose, han som hängde en slöja för sitt ansikte, för att Israels barn inte skulle se hur det som bleknade försvann. 14 Men deras sinnen blev förstockade. Än i dag finns samma slöja kvar när gamla förbundets skrifter föreläses, och den tas inte bort, först i Kristus försvinner den.

På motsvarande sätt gör många av oss kristna som inte unnar oss tid med Gud, och inte minst gäller väl detta falska förkunnare. Vad gömmer dessa sig bakom

för "duk" då? Jo, det kan vara citat ur andras böcker, man återger häftiga berättelser man läst eller plockat upp på någon konferens kanske, man drar kanske till med en saftig profetia i egen kraft, en uppdiktad syn eller uppenbarelse. Uppfinningsrikedomen är ganska enorm på det här området. I Bibeln står det att Guds folk blev förstockade när Mose gjorde så här. De liksom drabbades av en slags andlig blindhet och lättja. På motsvarande sätt är det många gånger med kristenheten där det finns predikanter som gömmer sina "urladdade fosforklumpar" bakom sådana här - om vi skall kalla det "kamouflagedukar". Man drabbas av en andlig blindhet och varken ser eller bryr sig om att söka det äkta. Man nöjer sig med det som många predikanter plockar fram i egen kraft. Denna blindhet låter Gud komma över den som inte är nogga med sanningen (2 Tess 2:9-11).

Jag kan berätta var jag kom till tro. Det skedde i soffan hemma hos en enkel bagare som strålade av Guds ljus. Han och hans fru hade i all sin ringhet fått bli väldigt mäktiga redskap för Gud. Många människor fick i deras hem uppleva befrielse från syndens slaveri och annat som plågat dem. Flera i den församling som de tillhörde blev avundsjuka på att det hände så mycket hemma hos bagarfamiljen, så på sätt och vis blev bagaren och hans fru utstötta ur församlingen. Hemligheten med Guds kraft i familjens liv var att de inte var något stort i människors ögon. Man kan säga att deras liv var som ett litet och ganska tomt "förråd". Där kan Gud peta in ett eller flera senapskorn. Med de stora, uppblåsta och populära förkunnarna finns en stor risk att det är tvärtom. Deras liv är som en hel "lada" som är fullproppad med märkvärdiga rikedomar, och de försöker fylla den mer och mer gång på gång. Där finns inte plats ens för ett enda av Guds senapskorn.

Kanske någon undrar hur det är med mig då. Jo, Gud har fått plocka ner även mig från karriärstegen, och det gjorde han genom att jag blev rejält utbränd av mitt jobb. När man är utbränd har man inget av sina egna krafter kvar, och man kommer sällan tillbaka upp på stegen igen, tack och lov. Idag kan jag faktiskt tacka Gud för min utbrändhet. Utan den hade jag inte kunnat vara ett verktyg alls för Gud, tror jag.

Om du nu undrar ifall det finns stöd i Bibeln för att Gud kan använda sjukdom, så vill jag peka på ett exempel som visar att det kan vara så. I Apostlagärningarna 16:6 skriver Lukas att den **Helige Ande** hindrade Paulus från att komma till Asien. Han tog då istället vägen genom Galatien. **Det** var orsaken till att han hamnade hos Galaterna. I Galaterbravet 4:13 berättar Paulus **själv** om denna händelse, men säger då att det var pga. **kroppslig svaghet** han kom till

Galaterna. Ljuger Lukas då när han skrev att det var den Helige Ande som ledde Paulus till Galaterna? Nej, det måste tolkas så att Gud kan sända sjukdom för att få till stånd något i vårt liv. Vi ser i Gal 4:14 att Paulus faktiskt var sjuk när han var hos Galaterna:

Gal 4:14: Fastän min **svaga kropp** kunde ha inneburit en frestelse för er, så föraktade ni mig inte eller avskydde mig, utan ni tog emot mig som en Guds ängel, ja, som Kristus Jesus.

Paulus svaghet kunde ha utgjort en **frestelse** för Galaterna, står det här. Varför det, kan man ju fråga sig? Jo, på samma sätt som det är i många sammanhang idag. Är någon sjuk så säger man att den personen har en svag tro eller har något otalt med Gud. Är du inte frisk och framgångsrik så är det något fel på din tro, menar man. Men det var så klart inget fel på Paulus tro. Sjukdomen hade istället lett honom till Galaterna, och tack vare detta och på grund av Paulus svaghet så verkade Guds Ande till Galaternas frälsning. Vi bör nu stanna upp här och fundera lite över det texten faktiskt förmedlar: att eftersom Paulus sa att hans sjuka kropp kunde ha varit till en frestelse för galaterna, och eftersom frestelse är det som föregår synd, så säger denna texten mig att det är en **synd** att se ner på en annan människas sjukdom (som om den människans sjukdom skulle bero på otro eller dåligt förhållande till Gud)!

3.4 Föredömet Paulus

Vi skall stanna lite till inför Paulus, för han är ett otroligt föredöme när det gäller att **tiga om sig själv**, till skillnad från många förkunnare i vår tid. Vi vet ju från Apostlagärningarna att Paulus fick vara med om att utföra en mängd tecken och under. Men jag har läst igenom alla Paulus brev i jakten på hans eget vittnesbörd om detta, och inte en enda gång – vad jag kunnat se – vittnar han om tecken och under som han fått utföra. Detta är ganska häpnadsväckande! Men om man lär känna Paulus lite bättre via hans brev så förstår man varför. Han visste att Guds kraft skulle rinna av honom om han själv framstod som märkvärdig i människors ögon. Vi ser detta t.ex. i 1:a Korintierbrevet.

1 Kor 1:17: Ty Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att predika evangelium, och det inte med vishet och vältalighet, **så att Kristi kors inte förlorar sin kraft.**

Ser du det, att **vishet och vältalighet** skulle kunna leda till att Guds kraft försvann ut ur Paulus liv! Det grekiska ordet för vishet här i texten är *sophia*, och Paulus syftar då säkert på sådan *andlig vishet* som man kan använda för att vara märkvärdig. Och det han skriver här gäller så klart inte bara vishet och vältalighet, det förstår vi av Paulus andra texter. Kommer vi med **något överhuvudtaget** som är märkvärdigt och stort i människors ögon, så finns en risk att Guds kraft inte är med oss. Det är just därför vi måste vara som bräckliga lerkrukor i oss själva. Och det var så klart därför som Paulus inte skröt med alla under han fick utföra.

Vi skall se på en sista sak till med Paulus som är **väldigt, väldigt intressant**, och det är det här med Paulus uppryckande till den s.k. "tredje himlen". Och här har vi också orsaken till hans törntag. Vi skall läsa i 2:a Korintierbrevet:

2 Kor 12:1-7: Jag måste berömma mig, om än till ingen nytta, och jag kommer då till syner och uppenbarelser från Herren. 2 Jag vet om en man i Kristus som för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen - om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det. - 3 Jag vet att den mannen - om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det - 4 att han blev uppryckt till paradiset och hörde ord som ingen människa **kan** uttala eller **får** uttala. 5 Av den mannen vill jag berömma mig, men av mig själv vill jag inte berömma mig utom av min svaghet. 6 Om jag ville berömma mig, skulle jag ändå inte vara en dåre, jag skulle ju bara säga sanningen. Men jag avstår, för att ingen skall tänka högre om mig än man gör, när man ser och hör mig. 7 Och för att jag inte skall bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntag i köttet

Även det här med Paulus himmelfärd har jag letat efter på andra håll i Paulus alla texter. Han nämner det **inte en enda gång. Han refererar aldrig till det**, och man ser inte heller att hans undervisning påverkats på något synbart sätt. Orsaken till att han då alls nämner denna händelse för Korintierna berodde på att han pressades till det. Man förstår också att han tyckte det var dåraktigt att han förde detta på tal, trots att han talade om sig själv som en annan person. Han hade nog inte heller en tanke på att detta brev skulle komma ut i hela världen.

Om vi nu tänker på hur populära förkunnar gör idag, vad ser vi då? Jo, raka motsatsen. **Man marknadsför sig själv** med den här typen av berättelser, men man hör så gott som aldrig evangeliet förkunnas. Istället hör man om alla tecken och under som dessa förkunnare fått vara med om att utföra. En del talar vitt och brett om sina resor till tredje himlen. Bob Jones och Todd Bentley är kanske värst av allesammans. Andra blir rika på sina berättelser och böcker om möten med Jesus, uppryckande till himlen eller ibland resor till helvetet. Man kan ibland tro att det går bussresor till de här destinationerna stup i kvarten. Jag är ganska övertygad om att det mesta av det här inte är sant. Men en sak är helt säker, **Guds kraft** finns inte bland dessa förkunnare om vi utgår från Paulus undervisning. Guds kraft kanske **aldrig** har funnits där, om ni minns Jesu ord i Matt 7:23 där han sa: "jag har **aldrig** känt er". Det här är viktigt att fundera över!

4.0 Populära förkunnare och profeter

Sist skall jag också säga något om det här med att vara **populär** som förkunnare och profet. Man kan vara populär av många olika orsaker, men oavsett vad det är så ligger det enormt stora risker i popularitet om man vill vandra i Guds kraft. Vi skall lyssna till Jesus:

Luk 6:26: Ve er, när alla människor talar väl om er! På samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna.

Eller varför inte detta mycket allvarliga bibelord:

Luk 16:15: "...Ty det som är högt i människors ögon är **avskyvärt** inför Gud."

Varför var de **falska** profeterna på GT:s tid så populära? Jo, för att de predikade befrielse, fred och framgång. Vi kan lyssna till en i högen. Det är den **falske** profeten Hananja som lovar befrielse och framgång för Israel, trots att Guds dom var den motsatta.

Jer 28:1-4: Men i samma år, i början av Sidkias, Juda kungs, regering, i femte månaden av hans fjärde regeringsår, talade **profeten Hananja**, Assurs son, från Gibeon, till mig i HERRENS hus i närvaro av prästerna och allt folket. Han sade: 2 "Så säger HERREN Sebaot, Israels Gud: Jag skall bryta sönder den babyloniske kungens ok. 3 Inom två år skall jag föra tillbaka hit alla de föremål i HERRENS hus som Nebukadnessar,

kungen i Babel, tog från denna plats och förde till Babel. 4 Och Jekonja, Jojakims son, Juda kung, och alla fångar från Juda som kom till Babel skall jag föra tillbaka till denna plats, säger HERREN. Ty jag skall bryta sönder den babyloniske kungens ok."

Har vi sådana här profeter idag? Ja, de flesta s.k. profeter idag är nog tyvärr av samma sort som Hananja. Det är snart ingen kvar som framstår som en sann och äkta profet. Äkta profeter är långt ifrån populära i alla läger, precis som det var med gamla tiders äkta profeter. Jeremia blev ju både förtalad, fängslad och kastad ner i en brunn, bara för att de populära predikanterna inte skulle komma till korta pga Jeremias uttalanden. Vi kan läsa lite om det.

Jer 18:18: Men de sade: "Kom, låt oss tänka ut onda planer mot Jeremia. För prästerna skall inte komma till korta med sin undervisning och inte de vise med sitt råd eller profeten med sitt ord. Kom, låt oss förtala honom och låt oss strunta i vad han säger."

Vi kan även läsa vad den avfällige kung Ahab sa om den **sanne** profeten Mika.

2 Krön 18:7: Israels kung svarade Josafat: "Här finns ännu en man, Mika, Jimlas son. Genom honom kan vi fråga HERREN. Men jag hatar honom, för **han profeterar aldrig lycka** åt mig utan **alltid bara olycka**."

Ja, vi ser att en sann profet **inte** blir populär. Det är t.o.m. farligt att säga sanningen. Men om vi ändå väljer att hålla oss till sanningen så har vi ett underbart löfte från Jesus.

Luk 6:22-23: Saliga är ni, när människor hatar er och stöter bort er, när de hånar och smutskastar er, allt för Människosönens skull. 23 Gläd er på den dagen, ja, **hoppa av glädje!** Ty se, er lön blir stor i himlen.

Vår lön blir alltså stor i himlen om vi är beredda att lida för vår tro. Benny Hinn sa att han struntar i gator av guld i himlen, han vill istället ha guld **här och nu!** Men det är ju en ganska kortsiktig önskan, och dessutom farlig, eftersom kärleken till pengar är roten till allt ont. När vi ser folk hoppa omkring i församlingar idag, så är det tyvärr nog inte pga. av glädje över lidanden. Man hoppar av helt andra orsaker. Och tyvärr är ju Benny Hinn en av dem som får väldigt många kristna till att hoppa omkring av dessa andra orsaker.

5.0 Summering

Skall jag då summera denna del 1 så kan jag göra det så här: låt oss titta efter spikhålen i händerna på dem som vi vill pröva. Hos alla de goda förebilderna i Bibeln som jag har lyft fram i den här delen, så ser vi "spikhål" av olika slag, om jag får uttrycka det så. Jag tänker då på Abraham, Jakob, profeterna Jeremia och Mika, apostlarna Paulus och Petrus. Jag nämnde även Finney, Mangs, Emil Gustafson och Sven Reichmann.

Vi måste få se **korsets princip** hos de förkunnare som vi skall kunna bedöma som äkta och om vi skall veta att **Guds**kraft verkar igenom dem. Är förkunnare och profeter inte märkta av korset, så finns inte Guds kraft där. Och då kanske det är till just dem som Jesus kommer att säga på den yttersta dagen: "gå bort ifrån mig, jag har **aldrig** känt er". Här är alltså en jätteviktig punkt för hur vi prövar förkunnare.

Jag hoppas dessa tankar om provandet kan hjälpa oss något i att pröva många av dagens populära kändisförkunnare. Det är både väldigt viktigt och väldigt nödvändigt om vi skall kunna rädda folk bort ifrån en ganska avfallen kristenhet. Men det skall jag ta upp i del 2 som har underrubriken "Vem kan pröva?".

/Lennart